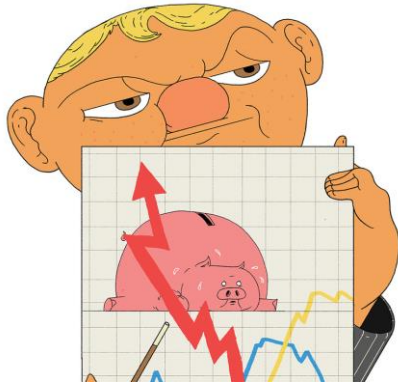

Moet je het zakgeld van je kinderen indexeren? ‘Alles waar zij geld aan uitgeven, is het voorbije jaar duurder geworden’

Beeld Timon Vader

Het leven wordt duurder en dat voelen ook de jongsten in hun portefeuille. Zakgeld is vandaag minder waard dan een jaar geleden. Sommige kinderen en jongeren vragen om een indexering, al is het volgens experts niet noodzakelijk slim om daarmee in te stemmen. ‘Ze geven het toch vooral uit aan extraatjes.’

[Paul Notelteurs](#) 21 februari 2023, 03:00

“Een kinderhand is gauw gevuld, maar in tijden van inflatie is het toch iets uitdagender.” Als eigenaar van een slagerij is Els (39) het gewend om af en toe met haar medewerkers over lonen te onderhandelen. Alleen ondervond ze onlangs dat zulke gesprekken minder vlot verlopen wanneer je ze met je kinderen voert. Al sinds hun zesde verjaardag stopt ze haar zonen (11 en 13) elke week 5 euro zakgeld toe. Het is een bedrag dat de tieners in de eerste plaats uitgeven aan snacks, skateboards en games voor hun PlayStation. De financiële regeling bleef daarbij vrij onbesproken, tot haar oudste zoon aan de keukentafel om een verhoging vroeg. “Van de suikerwafels in de voetbalkantine tot de kledij van hun favoriete sportmerk: alles waar zij geld aan uitgeven, is het voorbije jaar duurder geworden”, zegt ze.

Els zit verveeld met de situatie omdat ze door de inflatie zelf eveneens de broekriem moest aanhalen. Naast de huur van haar appartement werd ook de energie in haar bakkerij veel duurder, waardoor het momenteel wat lastiger is om de eindjes aan elkaar te knopen. “Als ik het zakgeld aanpas aan het inflatiecijfer, ben ik bang dat mijn kinderen zullen denken dat het geld voortdurend uit de hemel valt. Terwijl het soms ook moeilijker kan gaan”, zegt Els. Het is een financieel en pedagogisch vraagstuk waar heel wat ouders zich vandaag het hoofd over breken. Een bevraging van de Gezinsbond toont immers aan dat 80 procent van de kinderen ouder dan 12 zakgeld krijgt. De bedragen lopen sterk uiteen, maar de inflatie weegt bij iedereen zwaar door.

Financiële geletterdheid

Het lijkt verleidelijk om het zakgeld net als de lonen van werknemers meteen op te trekken, maar pedagoog bij het kenniscentrum Gezinswetenschappen van de Odisee Hogeschool Philippe Noens pleit voor terughoudendheid. “Kinderen hebben altijd al om meer zakgeld gevraagd”, zegt hij. Pedagogen vinden zakgeld in de eerste plaats een goede manier om kinderen te leren hoe ze met geld kunnen omgaan. Ze ontdekken de waarde van geld en begrijpen door hun eigen budgetbeheer hoe ze ergens voor kunnen sparen.

De inflatie maakt onmiskenbaar deel uit van die economische realiteit en daarom zou het gek zijn om de gevolgen ervan te ontkennen. De onfortuinlijke omstandigheden bieden volgens Noens net een kans om de financiële geletterdheid van kinderen op te krikken. “Onderzoek toont aan dat kinderen hun zakgeld toch vooral aan extraatjes uitgeven, maar de basiskosten van ouders lopen eveneens op. Het is goed om daarover te spreken.” Na zo’n overleg kunnen ouders nog steeds beslissen of ze al dan niet voor een indexering kiezen, maar het is op dat moment wel waarschijnlijker dat hun kinderen de waarde van geld beter begrijpen.

“Het blijft een individuele keuze of je zakgeld geeft en wanneer je dat bedrag dan verhoogt”, zegt auteur en pedagoge Lynn Geerinck. In heel wat gezinnen stegen de levenskosten de voorbije maanden zo sterk dat er niet veel ruimte meer overblijft om de gesprekken over een indexering überhaupt te voeren. Financieel sterkere ouders moeten dus rekening houden met hun gezinsbudget en beslissen hoe snel ze willen dat hun kroost de impact van inflatie voelen. Hoewel het loon van veel ouders geïndexeerd wordt, is dat niet meteen een goed argument om voor een verhoging van het zakgeld te pleiten. Er bestaat niet zoiets als een recht op zakgeld en kinderen beseffen volgens Noens niet altijd welke uitgaven hun ouders sowieso al voor hen doen.

Klusjes

Wie ervoor kiest om het zakgeld voorlopig niet aan te passen aan de stijgende levensduurte, kan eventueel enkele andere opties overwegen. In veel gezinnen doen kinderen bijvoorbeeld klusjes om wat geld bij te verdienen. Die aanpak wordt soms bekritiseerd omdat die enkel de extrinsieke motivatie zou aanwakkeren en jongeren zou leren dat hun bijdrage in het huishouden steeds beloningen verdient, maar Noens vindt dat het binnen bepaalde huishoudelijke culturen van gezinnen wel kan. Daarnaast indexeren heel wat ouders het zakgeld sowieso regelmatig, al heeft dat weinig met economische factoren te maken. Wanneer kinderen ouder worden, groeit hun zelfstandigheid en krijgen ze daarom doorgaans ook wat meer geld toegestopt. Wie nu aan de mouw van zijn ouders trekt, kan eventueel op latere leeftijd een wat hoger bedrag krijgen. Op die manier leren jongeren om wat spaarzamer te zijn en blijven ze niet blind voor de economische situatie.

In het debat over de indexering van zakgeld zijn er veel tegenstrijdige argumenten en weinig eenduidige antwoorden, maar Geerinck is het ermee eens dat een open gesprek over geld het belangrijkste is. Ze vreest wel dat het door de stijgende levensduurte voor veel ouders moeilijker zal worden om zakgeld uit te betalen. “Het is vandaag niet meer mogelijk om met één gemiddeld inkomen een gezin te onderhouden. Als je een bepaalde standaard wil behouden, moeten beide partners wel aan de slag. Het is afwachten hoeveel ouders daardoor nog zakgeld kunnen uitkeren aan hun kinderen.”